

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinque**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XCVII. De[n]tium cruciatus sanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

egit dies duodecim, in ieiunio, cilicio, aliaque simili afflictatione, & paranda tum vitæ omnis expiatione, tum fideli dæmonis eiuratione. Condito in eam rem die ducitur iuuenis in sacellum S. Ignatij, eiusque patrocinio creditus, aderant complures, inter quos Suffraganeus Argentoracensis, Rector Collegij votiuum S. Ignatio sacrum facit, Michaël fidem solemnem ex formula profiteretur, quam cum aggreditur legere, horrere mox, tremere & vocem Renuncio pronuntiaturus interstricta gula, præfocari, quoad is pœnes quem cura eius erat, lateri assidens, cruce sancta signatum, vocato Sancto Ignatij nomine sibi restituit, perucitque inuito dæmone, vt eiurationem eius absolueret; quam Rector exceptam Deo obtulit, sacroque altari imposuit. Haudquaquam tamen comparebat aut dæmon, aut sygraphum. Quare instauratis per aliquot dies spontaneis pœnis, preceationibus, contestatione, & sacro S. Ignatij; solemnem commendatione, illius præsidium, dæmonibus ineluctabile denuo iuueni rogatur. Die itaque decimo tertio anni 1613. Rector operans sacris ad Canonem venerat, cum excipitur à cunctis qui aderant stridor quidam velut præstrikti carta parietis, nihil tamen vndeuis dimissum conspicitur. Sed vidit Michaël à dextro altaris latere dæmonem, offendantem sibi suo scriptum sanguine sygraphum quod ei Herbioli dederat, deince eo proiecto vanescentem. Hoc vero postmodum peracto sacro sub altaris mappa superiore repertum est, actæque Deo, & S. Ignatio communes, & latæ ab omnibus gratiæ.

XCVI.
*Pestilentia
icti sanatur.*

Grassabatur pestilens morbus Paraquaij anno huius sæculi quinto, depascebatur inter alias honesti viri familiam numerosam, ex qua breui iam duo perierant, iacebant alij qua ægroti, qua morti proximi. Patribus è Societate illuc forte appulsis, dum ea loca Apostolicis excursionibus obeunt, lacrimabilem domus suæ statum exponit, & ab iis quidem consolationem quæ Christianum decebat accipit, sed præterea S. Ignatij iconem, vt eius familiam suo patrocinio tueretur, essetque sanis amuletum, & ægrotis salus. Magnam vir optimus sancti fiduciam suis omnibus mouet, iubet huic affectu præcipuo pro valetudine supplicent, faciunt, & quidem ex animo; redit postridie ad patres, gaudio gestiens, narrat ex quo imago domum subierat, & familiares, illius medicam implorauerant manum, omnes ad vnum valuisse etiam illos qui in extremis essent.

XCVII.
Dentium cruciatus sanatur.

Anno eodem in S. Iacobi, vrbe regni Chilenfis, moniali gingiua putris, vermes, & saniem mittebat, cum intolerabili dentium cruciatus, quem nulla sedabant, sed nec leuabant remedia. Nocte aliquando atrocius solito laborans, imaginem S. Ignatij ab vna ex religiosis sororibus accepit, quam flens, & flagitans aliquod tam sauo dolori solatium, ori piè applicuit, eoque ita dolorem absterfit, vt in miraculi argumentum dentes dentibus quateret, cum absque sensu peracerbo contingi antea mutuo ne leuiter quidem sustineret. Visa simplici feminæ res tanti, tam repentina curatio, vt suspicata sit esse fortuitam potius quam diuinam, reputans nimis alienum, vt leui tactu, imago hominis nondum inter sanctos adlecti, cruciatus momento dissipasset,

dissipasset, quos nulla pharmaca domuissent; at enim, incauta non diu anceps hæsit, vix suspitioni attenderat, cum tormento dentium integrato, incredulitatem suam, & stoliditatem damnare didicit. Quare petitam cum lacrimis veniam & sanationem iteratam obtinuit.

Rochum Bondium Siculum Sacerdotem anno sæculi voluentis tertio **XCVIII.**
Vibonæ pleuritis opprimebat, accedentēque febri peracuta & excreatio- *Pleuritis per-*
ne sanguinis copiosa, extra spem humani remedij iam deposuerat. Potenti- *sanata.*
ori ergo consilius medico ab S. Ignatio valetudinem petiit, eius effigie im-
pressam icunculam ori inseruit tanquam præsentem morbo medicinam, &
vero quantum sperauerat, tantumdem pia fiducia euicit, cum enim indor-
misset, post breuem somnum experrectus, febri, sputis cruentis, abscessu,
dolore lateris caruit.

Anno 1626. fœda luporum eluuiis montibus delapsa valles aliquot Pe- **XCIX.**
demontiorum fecerat inaccessas, intēque has vallem quæ Lanzus dicitur. *Lupi Lanzus*
numero, ac rabie armati adoriebantur incautos magna strage, nec ruri gre- *pulsi.*
ges, nec homines, ab iis se satis tuebantur. Fuerat non pridem in templo
principe Menezilis positum S. Ignatio sacellum, illuc oppidani nouemdia-
lem supplicationem publicè decernunt, & sacrum solemne, ad auertendam
ferarum infestationem, magnis & frequentibus damnis furētium. Supplican-
tium agmina procedere cœperant, cum statim quod expetierant, impetra-
tum tulere, vi enim diuina Lupi turmatim abacti fugere, vitare occurrentes;
puero vel agno si forte obuij fuissent, resiliere velut exterriti; duobus, solum
ad euidentiam miraculi permissum scuire, alter pusillum in gregem inci-
dens, custode septenni puella, cum fratre annis duobus minori, omissis oui-
bus, & puella, ferox puerum occupat, sternit, rostro huc illuc versat, & agi-
tat, presso tamen semper & innocuo dente. Sed erat vicinia, S. Ignatij vs-
que ad eò securi, vt soror accurreret, Lupum baculo caderet, ac nihilo
mirius, eiulanti puero infestum, auribus prenderet, amotūque à pueri
corpore, in montem retruderet: audacior alter tugurium subiens, ex ali-
quor pueris illic hærentibus, correptum collo, quinquennem abstulit, &
in syluam refugit. Mater terram haud procul fodiens ad eiulatus, fletum-
que pueri accurrit, raptum videns, S. Ignatio ante omnia supplex aduo-
luit, post insequitur montem versus, quæ Lupus puerum tulerat, sed nul-
lis diu vestigijs assecuta, inopinatò audit inter saxa quædam compellari
se ab eo, mater! Adsum mater, & saluus: narrat deinde quo pacto foret de
repente ab Lupo dimissus aliquamdiu fixis tuente oculis, exsufflante, ac
denum in syluam se abdente: comparatis autem horæ articulis cognouit ma-
ter dimissum tunc à bellua filium cum eum S. Ignatij tutelæ crediderat.

Hisolæ, & Turtre, pagis vallis eiusdem duobus, magna strage, anima- **C.**
lium pestis sæuiebat, pari damno infelicitum rusticorum. Huic vt occurre-
rent ad S. Ignatium studia conuertunt, cuius in exterminandis Lupis experti
erant beneficentiam. Ex voto illi sacram ædem designant in monte proxi-
mo, cui Bastiæ nomen, construendam; ex veteris castri congestis illic rude-
ribus.